

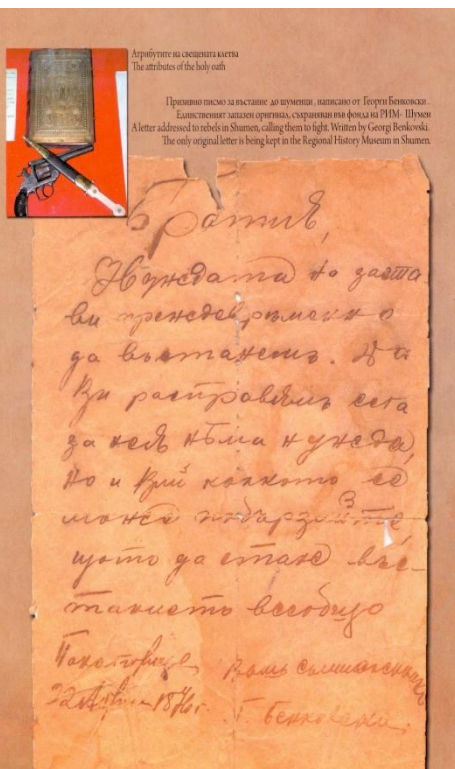
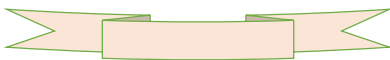
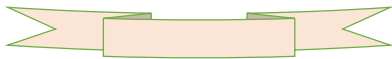
Моето перо

Седми брой – април – 2026 година

В този брой:

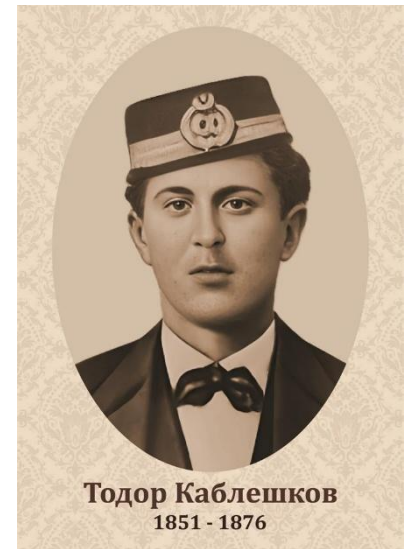
- ✚ Апостолите на свободата
- ✚ 150 години от Априлското въстание – тържествена програма, крос

Здравейте, приятели!

През тази година отбелязваме 150 години от едно от най-светлите и трагични събития в българската история – Априлското въстание. Това е момент, в който българският народ показва своята решимост да се бори за свобода, достойнство и национална независимост.

Въстанието избухва през пролетта на 1876 година като израз на дълбоко натрупаното недоволство срещу османската власт. Въпреки че е жестоко

Тодор Каблешков
1851 - 1876

ПАНАЙОТ ВОЛОВ

потушено, неговото значение далеч надхвърля военния му резултат. Саможертвата на хиляди българи разтърсва европейската общественост и поставя българския въпрос на международната сцена.

Имената на герои като Георги Бенковски, Панайот Волов и Тодор Каблешков остават завинаги вписани в

историята като символ на смелост и саможертва. Техният подвиг напомня, че свободата не е даденост, а ценност, извоювана с усилия и жертви.

Днес, век и половина по-късно, ние се връщаме към тези събития не само с почит, но и с отговорност – да пазим паметта жива и да извличаме поуки от миналото. Защото историята не е просто разказ за отминали времена, а урок за настоящето и бъдещето.

Георги Бенковски

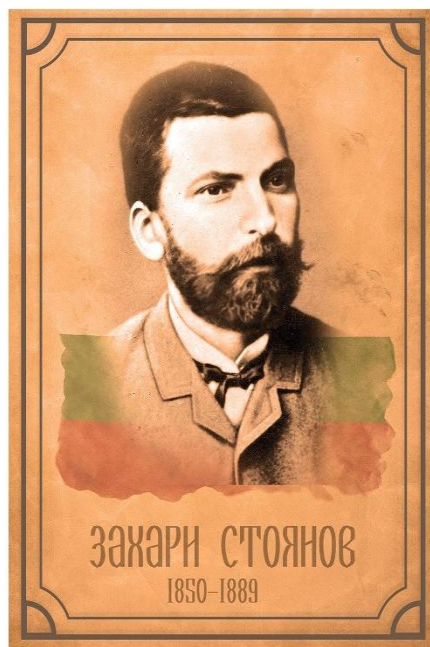
„Кървавото писмо“

„Братя,

Вчера пристигна в селото Неджип ага, из Пловдив, който поиска да затвори няколко души заедно с мене. Като бях известен за вашето решение, станало в Оборишкото събрание, повиках няколко юнаци и след като се въоръжихме, отправихме се към конака, където нападнахме и убихме мюдюра с няколко заптиши... Сега, когато ви пиша това писмо, знамето се развява пред конака, пушките гърмят, придружени от ека на черковните камбани и юнаците се целуват един други по улицата...! Ако вие, братя, сте били истински патриоти и апостоли на свободата, то последвайте нашия пример и в Панагюрище...“

Копривица, 20 април, 1876 г.

Т. Каблешков

Захари Стоянов е пример за това как човек може да бъде едновременно борец и летописец на своя народ. Неговото дело ни напомня, че свободата не се извоюва само с оръжие, но и със слово, което съхранява истината.

Сред тях се откроява фигурата на Райна Попгеоргиева, останала в историята като **Райна Княгиня**. Едва на 20 години, тя ушива и извезва главното знаме на Панагюрския революционен окръг – символ на борбата за свобода. По време на въстанието тя го носи тържествено начело на въстаниците, превръщайки се в живо възплащение на надеждата и смелостта.

След разгрома на въстанието Райна е заловена и подложена на тежки изпитания. По-късно нейният разказ за преживяното достига до Европа и допринася за разкриването на жестокостите, извършени след потушаването на въстанието.

Образът на Райна Княгиня показва, че борбата за свобода не е дело само на мъжете. Жените също носят своята тежка, но достойна роля – с кураж, саможертва и вяра в бъдещето. Тяхното участие заслужава не по-малко признание, защото без тях въстанието не би имало същата сила и значение.

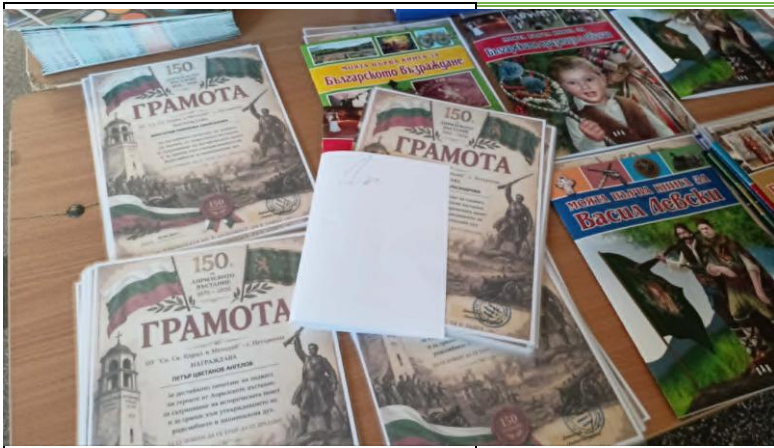
Сред най-ярките личности, свързани с Априлското въстание, се откроява името на **Захари Стоянов** – човек, който не само участва в борбата, но и я превръща в безсмъртна история.

Роден в бедно семейство, без високо образование, Захари Стоянов сам извървява пътя си към знанието и революционната дейност. По време на въстанието той е активен участник в IV революционен окръг, където се включва като помощник-апостол. След разгрома успява да се укрие и да оцелее – съдба, която по-късно му позволява да изпълни една изключително важна мисия.

Най-голямото му дело идва след въстанието. Като писател и публицист той създава Записки по българските въстания – произведение, което и до днес е сред най-ценните свидетелства за епохата. В него той не просто описва събитията, а ги пресъздава с жив език, внимание към детайла и дълбоко чувство за справедливост. Благодарение на неговото перо, героите на въстанието оживяват и остават в паметта на поколенията.

В края на тържествената програма директорът на училището – Анаета Николова, награди всички ученици за активното участие в отбелязването на 150-та годишнина от избухването на Априлското въстание и им пожела да носят с гордост духа на предците си, да бъдат достойни граждани и да съхраняват българската история и традиции.

Благодарим за авторските материали, използвани от Интернет, при подготовката на нашия - Вашия вестник.